

9 И разумѣхъ голѣмо множество отъ Иудеи-тѣ че е тамо; и дойдохъ, не токо за Иисуса, но да видятъ и Лазаря, ^{кого} 10 то въскрѣсъ отъ мртвыхъ. А първосвѧщенници-тѣ ся ^жнаговорихъ да убѣжтъ 11 и Лазаря; Защото ^жмнозина отъ Иудеи-тѣ за него отивахъ, и вѣрувахъ въ Иисуса.

12 ^иНа утрѣшній-тѣ день народъ много, който бѣше дошель на празникъ-тѣ, като чухъ че иде Иисусъ въ Иерусалимъ, 13 Зѣхъ вѣкы финиковы, та излѣзохъ да го посрѣдникъ, и выкахъ: ^иОсанна, благословенъ който иде въ име-то Господне, 14 Царь Израилевъ. А Иисусъ ^жнамѣри осле, и вѣзѣдникъ на него, ^испоредъ както е писано: ^иНе бой ся, дѣще Сионова; ето, твой-тѣ Царь иде вѣзѣдникъ на ждѣбе 15 ослиочно. ^иНо това ученици-тѣ му испѣрвомъ ^ине разумѣхъ, а ^икогато ся проповѣди Иисусъ, ^итогазъ си наумихъ че това бѣ за него писано, и това му сторихъ. 16 А народъ-тѣ който бѣше съ него, когато повѣка Лазаря отъ гробъ-тѣ и го въскрѣси отъ мртвыхъ, свидѣтелствуваше.

17 ^иЗа това го и посрѣдникъ народъ-тѣ, за- 18 щото чухъ че сториъ това чудо. А Фарисеи-тѣ рекохъ помежду си: ^иВидите ли че нишо не ползвате? Ето, свѣтъ-тѣ отиде вслѣдъ него.

20 И ^жмежду тѣзи, които вѣзлѣзувахъ да ся поклонятъ въ празникъ-тѣ, ^иимаше 21 и нѣкои Елини. И тѣ дойдохъ при Филиппа, ^икогато бѣ отъ Виесандж Галилейскѣ, и молихъ му ся и казувахъ: Го- 22 сподине, искамъ да видимъ Иисуса. Идува Филипъ и казува на Андрея; Андрей 23 пакъ и Филипъ казуватъ на Иисуса. А Иисусъ имъ отговори и рече: ^иДойде частъть да ся прослави Сынъ человѣческий.

24 Истина, истина ви казувамъ: ^иАко жи- 25 тиното зирно не падне въ земѣт-тѣ и не умре, то остава само: ако ли умре, много плодъ приноси. ^иКойто обича животъ-тѣ си, ще го изгуби; и който иенавиди животъ-тѣ си на тойзи свѣтъ, за вѣчъ 26 животъ ще го упази. Ако слугува нѣкой на мене, мене да посльдува; и ^идѣто съмъ азъ, тамъ ще бѫде и слуга-та ми; и който слугува на мене, него ще почте 27 Отецъ ми. ^иСега душа-та ми е смутена; и що да рекъ? Отче, избави мя отъ тойзи частъ. ^иНо за това дойдохъ на тойзи 28 частъ. Отче, прослави име-то твоє. Тогазъ

^в Гл. 11; 43, 44.^ж Лук. 16; 31.^з Гл. 11; 45. Ст. 18.^и Мат. 21; 8. Мар. 11; 8. Лук.

19; 35, 36 и др.

^и Исаи 11; 25, 26.^и Мат. 21; 7.^и Зах. 9; 9.^и Мук. 18; 34.^и Гл. 7; 39.^и Гл. 14; 26.^и Ст. 11.^и Гл. 11; 47, 48.^и Дѣян. 17; 4.^т Мат. 3 Цар. 8; 41, 42. Дѣян. 8;

27.

^ж Гл. 1; 44.^з Гл. 13; 32, 17; 1.^и х 1 Кор. 15; 36.^и Мат. 10; 39, 16; 25. Мар.

8; 35. Лук. 9; 24, 17; 33.

^и Гл. 14; 3, 17; 24. 1 Сол.

4; 17.

^и Мат. 26; 38, 39. Лук. 12;

50. Гл. 13; 21.

^и Лук. 22; 53. Гл. 18; 37.^и Мат. 3; 17.^и Гл. 11; 42.

дойде ^жгласъ отъ небе-то: И прославихъ, 29 и пакъ ще прославихъ. А народъ-тѣ, които стоехъ и чухъ ^итова, казувахъ: Грѣмъ е. Други говорѣхъ: Ангелъ му продума. 30 Отговори Иисусъ и рече: ^иТойзи гласъ не биде за мене, но за вѣсъ. Сега е сѫдба на тойзи свѣтъ; сега ^икнязъ-тѣ на тойзи свѣтъ ще бѫде испаждентъ вѣнь. И когато бѫдъ азъ ^ивъздигнѫтъ отъ земѣт-тѣ, ^ище привлѣкъ всички-тѣ при себе си. 33 А ^итова говорѣше като назначавше отъ 34 каквъ смиръ имаше да умре. Отговори му народъ-тѣ: ^иНѣ смы чули отъ законъ-тѣ че Христостъ во вѣкы прѣбѫдва; и какъ казуваши че Сынъ человѣческий трѣбва да бѫде въздигнатъ? Кой е тойзи Сынъ человѣческий? И рече имъ Иисусъ: ^иОще малко врѣме видѣлина-та е съ васъ. ^иХодѣте доклѣ имате видѣлини, да ви не настигне тѣмнината; ^иа който ходи въ тѣмнинѣ-тѣ, не знае кѫде отива. Доклѣ имате видѣлини-тѣ, вѣрвайте въ видѣлини-тѣ, за да сте ^исынове на видѣлини-тѣ. Това издума Иисусъ, и отиде та ся ^жскры отъ тѣхъ.

37 Но ако и да бѣ сториъ толкозъ чудеса прѣдъ тѣхъ, не вѣрувахъ въ него; 38 За да ся испълни рѣчъ-та на пророка Исаїя, който рече: ^иГосподи, кой повѣрва на наше-то проповѣданіе? и мышата Господни кому ся откры? ^иЗа това не можахъ да вѣрвавъ, защото пакъ 40 Исаїя рече: ^иОстѣпиль е очи-тѣ имъ, и окаменилъ сърдца-та имъ; съ очи да не видять, и съсъ сърдца да не разумѣватъ, та да ся не обѣриятъ и ги исцѣлѣ.

41 ^иТова рече Исаїя, когато видѣ славѣ-тѣ 42 неговихъ, и говори за него. Но пакъ и отъ князове-тѣ мнозина повѣрувахъ въ него; но ^ипоради Фарисеи-тѣ не исповѣдувахъ, за да не бѫдѫтъ отложени отъ сбори- 43 ще-то; ^иЗашото възлюбихъ славѣ-тѣ человѣческѣ повече неже славѣ-тѣ Божиї.

44 А Иисусъ вѣзглasi и рече: ^иКойто вѣ- 45 рува въ мене, не вѣрува въ мене, но въ 46 тогози който ми е проводилъ. И ^икайто гледа мене, гледа тогози който ми е прово- 47 дилъ. ^иАзъ дойдохъ видѣлина на свѣтъ-тѣ, за да не остане въ тѣмнинѣ всякой който вѣрува въ мене. И ако чуе нѣкой мои-тѣ словеса, и не повѣрува, ^иазъ нѣма да го сѫдѣхъ; ^изашото не дойдохъ да сѫдѣхъ

^и Мат. 12; 29. Лук. 10; 18.^ж Гл. 14; 30, 16; 11. Дѣян.

26; 18. 2 Кор. 4; 4. Ефес.

2; 2, 6; 12.

^з Гл. 3; 14, 8; 28.^и Рим. 5; 18. Епр. 2; 9.^и Гл. 18; 32.^и Исаи 89; 36, 37, 110; 4.^и Иса. 9; 7, 53; 8. Иез. 37; 25.^и Дан. 2; 44; 7; 14, 27.^и Мих. 4; 7.^и Гл. 1; 9, 12; 9, 5; Ст. 46.^и Ап. 13; 16. Ефес. 5; 8.^и Гл. 11; 10. 1 Іоан. 2; 11.^и Лук. 16; 8. Ефес. 5; 8. 1^ж Сол. 5; 5. 1 Іоан. 2; 9, 10, 11.^з Гл. 59; 11; 54.^и Иса. 53; 1. Рим. 10; 16.^и Иса. 6; 9, 10. Мат. 13; 14.^и Иса. 6; 1.^и Гл. 7; 13, 9; 22.^и Гл. 5; 44.^и Мар. 9; 37. 1 Пет. 1; 21.^и Гл. 14; 9.^и Ст. 35, 36. Гл. 3; 19, 8;

12, 9; 5, 39.

^и Гл. 5; 45; 8; 15, 26.^и Гл. 3; 17.